

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő: **Ireda**
 Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.
 A lap szellemi részét illető minden közlemény külföldi. — A külföldiek csak bérmentesen fogadják el.
 Közlöttek csak rendkívüli esetben külföldiek vissza.
 Kiadó-hivatal:
 Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.
 A lap előzetési pénzei külföldiek.

Előzetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
 Egy értelem 20.-
 Félértelem 10.-
 Negyedértelem 5.-
 Egy óra 1.50

Egy szám 7 krajczár.
 Hirdetési díj: 9 hasábos postisor egy-
 szeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.
 Nyilatkozó: 6 hasábos sor 30 krajczár.

A Tisza-kormány két évi működése.

V.
 Az 1875-ki trónbeszédben a király azt mondja, hogy „kormány egész buzgalommal főrekszik a bankkérdés jog és cél-szerű megoldására.”

A jogszűrés megoldás mást nem jelenthet, mint azt, hogy Magyarország érvényesíti a fejedelemtől és miniszterei kijelentése szerint is, senki által kétségbe nem vont jogát egy önálló bank felállítására.

A cél-szerű megoldás pedig mára nem vonatkozhatik, mint arra, ha vajon egy, vagy több bank rendszer, ezen vagy más banktársulatnak ajánlata fogadtassék-e el, és a kivétel körül előforduló technikai részletek mi módon alapíthatassanak meg.

Ez lehet nézetünk szerint egyedüli magyarázata a trónbeszédnek foglalt „jog és cél-szerű megoldás” kifejezésének.

Az, hogy a bankügyből a magyar és osztrák kormányok közt megfogadandó kérdés csináltassék, azt a trónbeszéd nem értette, mert ez sem a jognak, sem a cél-szerűségnek meg nem felel. De azonban egyszerűen azt mondja, hogy annak megfogadására kormány egész buzgalommal törekszik, mindjárt az utána következő törvény utalva a vám és kereskedelmi szövetség módosítására, mely már törvény szerinti is a másik fél kormányával volt elrendelő, egyenesen kimondja: „Ezen felül monarchiánk másik államának kormányával folytat tárgyalásokat az 1867. XVI. t. c. némely szabványainak módosítására iránt.”

Ha tehát a bankügyből mégis a két kormány közt hosszas alkudozások folytán egy új közös ügy csináltatott, mely azután egyrésztől a nemzeti bank pénzembereinek kapzságát, másrészt az osztrák különösen a bécsi néphez önzését felbresztette. Ez egyedül Tisza és Széll Kálmán urak műve, azért ők felelősek, és ha a magyar nemzet őket, legszentebb érdekeiknek ily galád módoni elárulásáért felelősségre nem vonja, ám akkor turja a következményeket és ne panaszkodjék oly bajok felett, melyeket saját közönyössége, és indolenciája hozott reá.

A minisztereknek semmi szin és ürügy alatt nem volt szabad a bankügy megfogadására felett az osztrák kormányval alkudozásokba bocsájtkozni. És ha a király ezt parancsolta volna, a mit nem hiszünk, nem lehetünk; mert előbbi nyilatkozataival ellenkezik, de ha mégis parancsolta volna, nem volt szabad ezen parancsot engedelmessélni, hanem le kellett volna mondani a miniszteri hivatalról, és nem elárulni galádul a nemzetnek olyan jogát, a mely senki által kétségbe nem vonatott, és a melynek elárulásáért a magyar nemzet, és csak önmaga iránti bünt elkövetni nem akar, kell, hogy az illető miniszterek fejét kérije.

A minisztereknek le kellett volna mondani, ha olyasmi követeltetett tőlük, a mi Tisza Kálmán február 10-ki kijelentése szerint is az összes miniszterium meggyőződéssel és Magyarország valódi érdekeivel ellenkezik, és alkalmat kellett volna nyújtani a királynak, hogy keressen más minisztereket, a kik ezen feltétel alatt is elvállalják a felelősséget s képesek az az országgyűlés többségével is elfogadtatni. Ha ez a fejedelemtől nem sikerül, akkor lett volna kénytelen engedni és lemondani arról, hogy Magyarország senki által kétségbe nem vont jogáról lemondjon az osztrák kabzságának és önzésnek kedvéért.

De a fejedelemtől ellenzése nem lehet az, hogy Magyarországban az önálló jogbank 1867 óta fel nem állított, sem, mert mint már kimutattuk, a fejedelemtől ez iránt más nézeti voltak; és ha igaz, hogy a legutóbbi időkben nem akarta beleegyezését adni egy önálló jogbank felállításához, az csak annak következtében történhetett; mert Tisza és Széll Kálmán urak a bankügyet a másik állam kormányával tárgyalván, még a múlt évi május hónapban beleegyeztek abba, hogy a bankügyből közös ügy csináltassék, a magyar nemzet senki által kétségbe nem vont jogát feladva, felkeltették a nemzeti bank pénzembereinek kabzságát, fel az osztrák nép önzését, feligazították a szenvedélyeket, és elhittették sokakkal, hogy Magyarországnak joga sincsen az önálló bank felállítására. Hisz magában a bécsi reichsráth tagjainak egyik értekezletében azon kérdést intéztett az osztrák kormányhoz, ha vajon van-e Magyarországban jog önálló bankot felállítani. — Midőn a magyar miniszterek 10 évig alkudoztak a közös bank alapítására az osztrák kormányval, és minden, de minden kérdésben engedtek úgy, hogy a megállapodás rosszabb az eddigi tör-

vénytelen, de tényleges állapotnál, és azután egy aránylag jelentéktelen kérdésnél, melynek gyakorlati fontossága egyáltalában nincsen, az alkudozásokat félbeszakasztva az önálló bank felállításának kézbevétele kérték a király engedélyét a nélkül, hogy annak mimódoni létrehozásáról csak a legkisebb felvilágosítást, vagy biztosítékot is nyújthattak volna, a király ezt, az általuk oly hosszú időn át követett eljárás által felkeltett általános ingerültséggel szemben, az első szóra meg nem adta, abból még azt, hogy a király az önálló bank felállítását egyáltalában ellenzné; következtetni nem lehet. Sőt azt lehet mondani, hogy Tiszának az ország jogait sérdelketi feladó hosszas eljárása magát a fejedelmet is azon kényserhelyzetbe hozta, hogy febr. 8-án kénytelenek hitte magát megtagadni azt, a mit előbb jog és természet-szerűnek talált volna.

A király ellenzése tehát nem lehet és nem lehetett egyedüli akadály az önálló jogbank felállításának tiz éven át. Ennek valódi oka azon ígéretben, azon kötelezettségben rejlik, melyet az 1867-iki kiegyezés alkalmával az Andrássy miniszterium titokban tett és vállalt az osztrák nemzeti bank irányában, a mely szerinti a bankprivilegium lejárta az az: 1877 végeig a tényleges állapotban változtatni nem fognak. Ezen kötelezettséget a magyar miniszterek ugyan tagadták, de Lukam ur kértől olvasta a vöszlauri egyességet, illetőleg kötelezettséget.

Ezen kötelezettség pedig annál bünszebb, mert az illetők tudták, hogy rosszat cselekesznek, és azért azt titokban tartották a nemzet előtt, sőt okunk van hinni, hogy azt még a fejedelemtől is titokban tartották, különben ezen kötelezettséget ismerte és elismerte, a fejedelemtől nem nyilatkozhatott volna a bankügyre nézve úgy, mint ezt ismételve tévé.

Ezen kötelezettségért felelősek első sorban Andrássy s Lónyay, a kik azt elvállalták és megkötötték, de felelősek Kerkapoly, Szlavy, Ghyey és Széll Kálmán is, kik azt elfogadták és továbbra is titokban tartották a nemzet előtt, mert bármely miniszterek titkos ígéretei vagy kötelezettségei sem a nemzetet sem a miniszter utódját nem kötelezhetik, kötelező erőre csak az országgyűlés hozzájárulása által emelkednek.

Magyarországnak egy önálló jogbank hiányából eredő bajait, a lefolyt tiz év alatt szenvedett anyagi veszteségeit tehát az Andrássy miniszterium okozta. Az Andrássy miniszterium árulta el titokban az ország legszentebb érdekeit, a lefolyt év tizedben, és ez okozta azon nyomort, mely hitelviszonyaink ziláltsága folytán a magyar nemzetre háromolt. Ezen árulást, ezen nyomort a jövő évtizedre is kiterjeszteni és a magyar nemzetet anyagilag tán megölni és államiságát megfosztani a Tisza kormányának jutott nem irigylendő feladatnál.

Lássuk már most miképp járt el a Tisza-kormány ezen kérdésben mit ígért és mit tett a bankügy megoldása körül? Br. Wenckheim Béla 1875. márczius 3-án a következőkben adta elő a kormány bankügyi programját:

„Azonnal kézbevétem a bankkérdést, azt az ország senki által kétségbe nem vont jogának és érdekeinek megfelelőleg a lehetőleg mielőbb megoldja.

Tisza Kálmán pedig 1875. febr. 3-ki tárcza halászó beszédében azt mondja: „A mi a bankkérdést illeti, érte nézve is azt mondom, hogy előnyösebbnek tartom a kezünk legközelebb állókkal a kiegyezést a velük folytatott háborúmat. De minden esetben egy valóban, és nem csak névleg, és szinleg önálló magyar bankot tartok olyannak, mely az ország érdekeit kielégíthesse.”

Hogy mi szavakban adott a kormány a bankügyi nézeteinek kifejezést az 1875-ki trónbeszédben, azt már megmondottuk; most még Tisza Kálmán miniszterelnök állását elfoglaló 1875. november 4-ken mondott beszédjéből idézzük idevonatkozó ígéreteit:

„Azt, hogy a bankügy nem politikai, hanem csupán közgazdasági és cél-szerűség kérdése: valamint egyáltalában Magyarország jogát a bankhoz minden jogosult tényező elismerte és elismeri. Ismeri az ország jogait a kormány is és feladatának tekintni érvényesítésre törekedni; és nem fog semmibe belegyezni mi ezen jogokat esonkíthatnám.”

Ilyenek voltak a bankügyre vonatkozólag a Tisza-kormány nyilatkozatai, ígéretei és fogadái. Ezekben a kormány kötelezi magát, hogy a bankkérdést azonnal kezébe veszi. És azon kormány, a mely keserű szemrehányásokkal illette Ghyey Kálmánt azért, hogy a 10 hónapig tartó minisztersége alatt e kérdésben mit sem tett, még egy esztendő múlva is, azaz

1876. évi márcziusban sem volt képes eredményt felmutatni, csak is kormány foglalkásának 15-ik havában jelentette be a képviselőháznak Tisza Kálmán május 11-kén a bécsi megállapodásokat.

Ezen megállapodások szerint az ország senki által kétségbe nem vont jogát, az önálló bank felállítására való jogát, melyet Tisza Kálmán szerint minden jogosult tényező elismert s elismer, nem adta ugyan fel Tisza Kálmán elméletileg, mert hisz a májusi megállapodásokban szinle elvileg ezen jog elismertett, de gyakorlatilag feladta azt a legközelebbi 10 évre, csinálván a bankból közösgyűet.

És Tisza Kálmán, ki még november 4-én ünnepelesen kijelentette, hogy a kormány ismeri az ország jogait, és nem fog semmibe belegyezni, ami ezen jogokat esonkíthatnám; egyenesen elárulta Magyarország jogait, midőn a bank felállítására nézve az osztrák kormányval tárgyalásokat és alkudozásokat folytatott, és annak döntő befolyást engedett egy oly ügyre nézve, a melynek önálló megoldását, illetőleg az ország jogait semmi jogosult tényező kétségbe nem vonta.

És midőn Tisza Kálmán azon nyilatkozatot tette, hogy minden esetben és minden viszonyok közt esak egy valóban, és nemcsak névleg és szinleg önálló magyar bankot tart olyannak, mely az ország érdekeit kielégíthesse; a májusi megállapodások által elért eredményről maga is kénytelen volt beismerni, hogy ő és miniszterársai a bécsi alkudozásoknál nem érték el teljesen a független bankot, vagyis a bankügynek oly megoldását, a milyen szerinte is az ország érdekét egyedül volna képes kielégíteni.

És hamar maga Tisza Kálmán kénytelen volt ennyit beismerni májusi megállapodásokról, mit mondunk akkor, ha azt látjuk, hogy az osztrák kormány és bécsi nemzeti banktársulat ezen a két kormány közt folytatott hosszas alkudozások után elért eredményeket egysegyen a papír kosárba dobta és érvénytelennek nyilvánította. — És ha azután Tisza Kálmán ezen szöszög kormányval alkudozásokat folytat, melyek folyamában feladja mindazt a mi még a májusi megállapodások szerint Magyarország előnyére szolgálhatott volna, és elfogad egy közös bank szervezetét, mely gyakorlatilag rosszabb az eddigi létezőt tényleges állapotnál; akkor méltán mondhatjuk azt, hogy Tisza Kálmán és miniszterársai feladták az ország legszentebb érdekeit és elárulták annak senki által kétségbe nem vont jogait.

Ezen megállapodás törvényé lesz ha az országgyűlés többség azt megszavazza, és tartannuk kell attól, hogy a többség igen is megfogja szavazni, ha a nemzet tovább is tétlenül azon közönyösségekben marad, melyet annak legnagyobb részétől eddigéig tapasztaltunk.

És ha ennek folytán török megy az ország népe, elvész az ország államisága: okozza önmagát a nemzet, mert sorsát megérdemelte; de emlékezzék meg Kossuth Lajosnak azon igaz szavairól, melyek szerint elnyomott nemzetek újra születhetnek, de öngyilkos nemzetek számára nincs feltámadás.

Simonyi Ernő.

A választó kerületben igen élénk és egészséges mozgalom indult meg a köteletségüket és programjukat megsejő képviselők ellen. A közönség Gyöngyös példájára és a szegedi népkör időszerű felhívására, kezdi velök megérteni, Uray Géza ur talpraesett mondását, hogy a képviselőt nem kápmutatónak választják. Legújában Szathmár-Némethi város értelmes polgársága lépett sorompóba a parlamenti többség lelkiismeretlensége ellen.

A népgyűlés lefolyásáról alább találják meg olvasónk a kimerítő tudósítást, melyből nem kis meglepetéssel fognak értesülni Szathmár-Némethi város képviselőjének Boross Bálint urnak egy fogásáról. Ez az értelemkeltő elrgaszkodott képviselő nem tudván kibújni a programjában adott szótartás kötelessége alól egyenesen, kapta magát a népgyűlést szölitte fel, csináljon banktervet a kormány és országgyűlés helyett.

Beszédének e pontjáról egy másik tudósítás is fekszik előttünk, mely szerint ő azon nézetének adott kifejezést, hogy a bankot óhajítja, de ennek sok akadály állja útját, s figyelmezteti a közönséget egy ne járjon, mint a makacs gyermek, ki atyjának azt mondá, ha nadrágot nem veszés lábbeli sem kell, a miért büntetésül a szükséges lábbeli is elmaradt. Mi is így járhatunk — végző bolondiarát — ha a ránk nézve elkerülhetlen osztrák bank hitelt elvetjük.”

A manóba, hiszen ez a nadrág már szerepelt az osztrák nemzeti bank választmányi ülésén, a hol egyik bürze-lovag és igazgatótanácsos ékes külvárosi németiséggel kideríté, hogy a magyarok

már a bugyogójukat is kívánják. Vajjon Boross ur kétkulacsos közös lelke nem jért-e a bécsi bugyogóban. Mert kitelik ám tőle, hogy mint jóféle osztrák-magyar eljárás a bécsi igazgatótanácsosba hálai, és aztán ennek nadrághasonlatával együtt lejt Magyarországra bizonyítani, hogy tartuk gratiának, ha 24 millió adósság elvállalásáért a bécsi pénzemberek iszonyu kamat mellett, rendkívüli nyereséggel, érdekeiknek és jogaink eljársával egy pár hitel-foltot adnak nadrág helyett.

Né de hát Boross ur nadrághistóriája minden furcsasága és osztrák szabása mellett is nem egyetlen bolond ötlet volt. Ennél bolondabb ama indítványa, hogy a népgyűlés adjon neki tanácsot a bank felállítására nézve. Hát ugyan honnan szedték fel tanulmányok, ismeretek és olvasás nem tud nélkül, az urat képviselőnek a szathmáriak? Mert e mondásából az látszik, hogy „bibliás” Kiss Jánosnál nem igen mérközhetik még az újságolvasás terén sem, különben tudta volna, hogy Tisza Kálmán lemondásakor a nemzetnek nemcsak a bankhoz való jogát ismerte el, de egyuttal kijelenté, hogy felső heyen az önálló bank felállítására engedélyt kért. Ha ez igaz, a minthogy hitellel felelősségek által igazolt és egész ország előtt ismeretes tény, akkor vagy oly filkő Tisza Kálmán, a ki tudva ajánlt lehetetlen a fejedelemtől; vagy Boross Bálint ur oly filkő, a kinek nadrágijában és eszmájában rekedt az esze.

Általában nem lehet eléggé keményen megrovni ama hazafiatlan modort, melyvel a kötelezettséget nem ismerő lelketlenség a nemzet kishitőség akotmányelleness, jogtalan és hamis okoskodással előidézni törekszik. A helyett, hogy a jogkérdések és nép ügye lelkes, bátrító és igaz szavakkal találna tolmácsolásra az értelmi fölénny hánnytorgató képviselő-elemeknél: még ők állanak elő gyáva, tudatlan és kislekél szóagyvalékkal. A helyett, hogy jellemességre, és kitartásra buzdítanák a nemzetet, melyre mindig, de kivált a megpróbáltatások napjaiban szüksége van; ők állanak elő a lemondást érnny gyánadt prédikálni, s az álpróféták önzését önmegtartóadással fújni. Pedig egy tekintet meggyőzheti a világot, hogy a ki adott programmbeli szavát meg nem tartja, hanem csak eszür-eszavára, az nem jellemes, de nem is hazafias tettet vis véghez. És mert ezt a derek szathmáriak megértették Boross urral, legyenek üdvözölve; de máskor aztán válogassák meg képviselőjüket.

Az országgyűlési szabadelvű párt mai értekezletét Szontagh Pál elnök megnyitván, a miniszterelnök emelt szót, mindenkéltől azon kerést intérvén a párt tagjaihoz, hogy az ülésszak beavatálva a távozásnak el, míg a bizottságok összehívásának kérdése elintéztve nem leend, mert bizottságok tárgyalásaira a jövő ülésszak alatt megfontosságh nehezül.

Ezután előadta sorozatosan azon válaszokat, melyeket a holnapjra ülésben adni szándékszik az utóbbi időben hozzá intézett interpellációkra. Válaszolni fog név szerint; Helfy Ignácznak a májusi stipulációkra — és a czeplédi küldöttségre vonatkozó interpellációira; — továbbá M. a d. a. s. Józsefnek a Törökországban járt ifjak fogadására, — Steinaeckernek a regale kérdésében tett, — Simonyi Ernőnek a vám- és kereskedelmi szerződés pontozatainak, és a bécsi minisztertanácsok jegyzőkönyveinek előterjesztésére; — Polty Mihálynak a keleti politikára, és végre ismét Simonyi Ernőnek a triestri és catarói tüntetésekre vonatkozó interpellációira.

Az értekezlet mindezen válaszokat helyeslő tudomásul vette. Ezután Széll Kálmán pénzügyminiszter adta elő Almássyának az osztrák dohánysempészetre vonatkozólag és Szabovlyevics Mihálynak az „überlandi” földekre vonatkozó interpellációra adandó válaszait. Az értekezlet e válaszokat szintén helyeslő tudomásul vette, s az utóbbira vonatkozólag a jelenlévő Szabovlyevics megnyugvást nyilváníta, mire az értekezlet eloszlott.

Megkaptuk a pénzügyminiszteriumtól a múlt 1876. év nyeredik negyedéről szóló államháztartási kimutatást, melyet alantab találnak olvasóink.

Nem akarjuk e kimutatásra az első áttekintés után megtenni bő észrevételeinket, ámbar a számadatokhoz „Felvilágosítások” képeben esatolt kolozs megkönyvű gyomlatlan hebeburgyáival a kritikat, hogy a múlt évi államháztartás tényleges eredménye miért maradt ismét messze a rőszasszini praeliminárok mögött, és miként ragadt hopen a pénzügyminiszter bölcsessége, a ki csak pár hó előtt is, a folyó évi költségvetés megalapításakor annyi meleg szeretettel emlegette a „mielőbb bemutatandó” számadások eredményét, és annyi sophizmával bizonyította keresztülviit pénzügyi terveinek következményeit.

Az 1876. év utolsó negyedének 72.543,025 frt 90 krnyi bevételevel szemben áll 57.129,483 frt 40 kr kiadás. A megelőző évben amaz 63.785,301 frt 98 kr; az pedig 53.911,876 frt 75 kr tett. — tehát a bevételekben az eredmény szám-szerint kifejezve kedvezőbb 8.667,723 frt 92 krral; a kiadásokban pedig kedvezőtlenebb 3.217,606 frt és 65 krral. Tényleg volna ez 5.450,117 forint 27 krnyi javulás. Ebből 3.445,344 frt „kedvezőbb” tétel jut az egyenes adókra, s a fenmaradó 2.005,000 s néhány frtban 1.898,299 frt összeggel az „ingó államvagyon” tétele foglaltatik, vagyis kész dolgok elherdálása fejében kapott ennyi pénz. Marad a volta-képeni „javulás” 106.701 frt. Miként azonban az alább közzölt kimutatásból látszik, maga a sor-solási kölesön 1.092,000; a joglított 207.849; a

sőjövődék 180.864 forintnyi „kedvezőbb” eredményt tüntet fel, ebből az következik, hogy a „bevételek” és kiadások” praecizozása nem is a leg-tökéletesebben vitetett végbe a számadásokban. Fájdalom a „fogyasztási adók” 342.485 forinttal kedvezőtlenebb eredményt mutatnak e negyedben a megelőző év párhuzamos negyedénél.

S ennek felmértése mellett röviden kimondhatjuk, hogy tulajdonképen nem a deficit ténye tölti el a mi lelkünket a legkeserűbb érzettel. Két körülmény: hogy míg az egyenes adók jövedelme emelkedett, addig a közvetett adók következetesen az egész éven keresztül apadt, ez az, mit mi legveszteresebb jelként veszünk azon számadatokban. Mert hiszen az egyenes adók növekedése addig, a míg egyáltalán van tőke és bírtok az országban, magyarázatát leli az állampénztár megtöltésén kívül minden emberi célt fumnigáló kegyetlen adókvetésekben és executiókban, — a közvetett adók apadásában azonban évről évre vérágyasgón kiált hazánk általános szegényedése mellett.

A kormány a múlt évre előirányzott 25 milliónyi javulást, s beazta az államháztartást már az első negyedben 30 milliónyi deficittel. Azóta kapkodott terv és helyes számítás nélkül köröskörül; markolászott, a hol volt, egyetlenegy komolyabb lépést azonban az adóképeség emelésére és a kiadások gyökeres apasztására, mindenkéltől pedig e kettő lehetőségét nem tett. Ellenben pénzügyünk, közgazdaságunk megülte Bécesel és kárhözottat továbbra is arra, hogy fokról-fokra lejjebb esuszunk a lánárba, s bár váltja fel egyik év a másikat, a bukás réme ott lebegjen szemünk előtt közeledő rémként — szüntelen.

A házszabályok értelmezése tárgyában kiküldött képviselőházi bizottság ma tartotta első ülését, melyben tárgyalás alá vette a házszabályok 181. §-át, mely szerint „husz tag kiváratra (az elnök) ülést hirdetni köteles.”

Szilágyi Dező az akarat-nyilvánítás formájára nézve szükségesnek tartja, hogy az akarat komolyságára nézve garantált nyuljon. Megengedendőnek véli mind a szóbeli, mind az írásbeli akarat nyilvánítást, utóbbi az illetők saját aláírásával s bizonyos meghatározandó számú képviselőnek az elnökhöz átítelve, s személyes jótállása mellett. Ha a ház ülései hosszabb időre vannak elnapolva, az elnök péld. 12. ha rövidebb időre, péld. 7 napon belül legyen köteles az ülést egybehívni.

Tisza K. miniszterelnök és belügyminiszter kimondandónak tartja azt is, hogy írásbeli kivánat nyilvánítás mellett, az elnök az aláírókat, ha szükségét látja, bizonyos idő, péld. 24 óra alatt az ille-töket magához kéri, hogy velök személyesen értekezék. Az is világosan kimondandó lenne, hogy ha királyi leirattal napolattik el az ülésés, 20 képviselőnek nincs joga az ülést egybehívni.

Horváth Lajos az ülés egybehívásának idejére csak annyit mondana, hogy az egybehívása nem terjedhet túl az időközön, mely szükséges arra, hogy a képviselők Budapestben megjelenhessenek. Tisza azt hiszi, hogy az sürdő-sokra vezetne, s ezelszerülnék véli záros határidőt kitűzni. Bittó István az elnök érdekében is észelszerülnék véli ezt.

Szoboszlay és Madarász ugyan ily értelemben nyilatkozván, a bizottság kimondá: hogy midőn a ház üléseit elnapolja, 14. midőn üléseit rövid időre felfüggeszti, a beadást követő 4 napon belül az elnök 20 képviselő kivaságára ülést tartani köteles. Az akarat-nyilvánításnak az elnöknél, ille-töleg távollétben az általa helyettesített alelnök-nél kell történni, vagy személyesen és ugyanegy napon, vagy pedig együttesen kiállított és saját-kezileg aláírt nyilatkozatban, melynek a kivánat indoklását is magában kell foglalnia. Minden egyes aláírás mellé annak kelle is kitéendő, s az ülést csak azon esetben köteles az elnök egybe-hívni, ha a legközelebbi kelet és a nyilatkozat benyújtása közt 14 napnál több idő nem telt el. A nyilatkozat legalább 4 aláíró által nyújtandó át az elnöknek.

A bizottság jelentését Szilágyi Dező elő-adó fogja a ház elé terjeszteni.

Az angol alsóházban a kormány kijelentette, hogy egy általán nem szándékozik az orosz kormányval olyan nyilatkozatokat tenni, melyeknek az lenne czéljuk, hogy lengyel alattvalóra vonatkozó kormányzatban reformokat eszközöljön.

Az angol parlament husvéti szünete martius 27-től april 5-ig fog tartani.

Az új párisi török nagykövet megválasztásában nem csinált valami nagy követ acquisiót a török kormány, csak arról győzött meg a kinevezés, hogy Konstantinápolyban egyetlen tudományes embert sem bírnak nélkülözni. Halil Cherif pasa volt tárcza nélküli miniszter taghadlatlanul egyike a legféltázasabb ismeretekkel bíró s kitűnő képzettségű török főuraknak. — Itt ó nagyon is szám-bavehető munkákat is, s taghadlatlan, hogy ké-szültségére, műveltségére nézve nem áll akármely európai nagykövet mögött. Azonban megjelenésében van valami visszatartó. — Ugyanis a múlt nyáron egy erős napszúrás következtében veszélyes fejbajba esett, melyből mindéig nem gyógyult ki teljesen, s első megjelenésnél bambának látszik. Különben Halil Cherif pasa, mint

Husvétiajándék! Fontos a szikviz-készítőknek? Figyelmeztetésül. Vendéglőknek és háztartásoknak az eddig Magyarországon csak általam készített szikviz-készítőketek.

Saját termésmű boreladás. Több kiállításon első jutalommal kitüntetett Kishegyi Balatonmelléki boraim következő árakon kaphatók:

A háború, mely miatt jelentékeny, a keletre szánt szállítványok elmaradtak, alkalmat nyújt STRAUSS A.

AIGNER LAJOS kiadványai. Budapest. IV. ker., váci-utca 18. Nemzeti szálloda. „MAGYAR KÖNYVESHÁZ.”

Minden régi köhögés ellen, mellfájdalmak, sok évi rekedtség, torokfájás, s tüdő nyálkásodása ellen a több orvos által megpróált fehér mellszörp.

Természetes BUDAI KESERŰ-VIZ. A legjobb és legbiztosabb szer a megrögzött székrekedés elhárítására, buzomással használt, mit sem tartalmaz a belső szervekre.

MATTONI és WILLE. az egyesült 6 budai keserűvíz-forrás birtokosai. Budapest, Dorottya u. 6. MATTONI és Társa FRANZENSBAD (Csehország).

Csak 7 fnt 50 krajczárért. Ezt hallani, látni és bámulni kell! Egy valódi angol britannia-alpaca-ékszert készített, melyet nemcsak a színe miatt, hanem a kiváló minőség miatt is meg kell látni.

100 nevezetű 50 kr. fölött. 500 negyedrétli 1 m. kender boríték. 1000 további mindenféle nyomtatványok legkezebb és legújabbak készítették.

Raadás 50 fnt bevételűnek egy 6 személyre számított damaszt-asztaltéri vagy 24 darab zsebkendő. Cím: Strauss A. fehérmű menyasszony-kiházasítási gyára.

„The Gresham” életbiztosító-társulat Londonban. Budapest, József-utca, 12. Bécs, Opernring, 8.

Alapos gyógyítás jod és higany szerek nélkül. Titkos betegségeket tehetetlenséget (elgyengült férfierőt).

Titkos betegségeket, tehetetlenséget (elgyengült férfierőt), borbajokat, idült syphilist, hughycsószerűket, gyosri magomest gyógyít gyökeresen és biztonságosan, a nélkül, hogy a beteg hivatalosan elismerje betegségét.

Mechlovits H. és fia. alap- és dívatár-raktárak Bécs és bécsi-utca sarkán. Alapított 1842. évben.

SCHLESINGER és WOHLAUER-féle könyvnyomda. Budapest, rostélyutoza, Károlykaszárnya 8-ik sz. a legjobban szerkezett gyorsajátókkal, valamint a legújabb és legszebb betűnemekkel ellátva, ajánlja magát a tisztelt közönségnek, mindennemű nyomtatványok legpontos és legutányosb elkészítésére.

Dr. Handler Mór orvos-, sebész, szülész és szemész, gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű TITKOS betegségeket magömléseket, tehetetlenséget (elgyengült férfierőt).

XI. Egy évre... Egy órára... Egy... Harminc... Nemzet... táblájára... történelem... Az volt... Nagyon... gyókat a ne... Hatalm... a magyar n... Tavasz... az égből... melyet a ti... népek iga... Nincs a... igazi ifjusá... tavasz, volt... Remény... szen, hazafis... az eszmékne... nok e büszke... ság tavaszát... Oh mily... dogit egész... egészen az ir... érezték, hogy... dolatok, terv... udvözlötték a... lettek tiltve... népek hinak... hassanak... Oh ez a... Minden... érzetétől, és... méh szülte a... zett hősköket;... kők a mo... zedék... A mi... napjai. Szám... naptárból; eg... mint harminc... zenetölké... Még az a... ségen gazda... márczius tizen... Melegit nap... elevenit eső... időjárás haso... naptári létjög... emléke, osaki... pokat e korsz... nem törtétele... A szabad... zarnokokat a... dusok alamizs... tulas felett út... beeső nemzet... az üres végtel... Hol a m... törvénynevé ki... megtagadták... tavasz, nincs... mert nincs fé... vagy esecem... Gunyja-e... ezadik év m... rémséges kor... mény nem n... minden elenyé... Hol a fűg... Látjuk a b... van papirmin... jelző belevész... melyeket elh... egy koporsót... Hol a ne... dörg a tizenk... szava. Viszha... gyaink és jog... nincs nemzet... trák uszora-tele... Vajjon es... jon holnap is... Ah ne tov... átkot halál fo... pir: haragosa... az események... mincz év elő... bécsi börzekofá... Aldozunk... ifjuságának. Eg... megérdem-inek... kort, melynek... A kinek kebléb... fohász; felede... multba: Jövel... van vād jövőne... Tisza Kálmán... tett interpelláció... nékül: i a helyes... ostriák hatóságok... tudósításait. Ne... tömeg fenyegetése... volna a hajóhidat... káros rendörök ser... szénen, s az egés... rendőr volt látható